

ה"ט 16766/06/23 - רון גונן נגד ראמי חי'mis

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ה"ט 23-06-16766 גונן כי חי'mis

לפני:
כבוד השופט רון גולדשטיין
ה המבקש:
רון גונן
נ ג ד
המשיב:
ראמי חי'mis
בשם המבקש:
עו"ד שאול ציוני
עו"ד עמוס ון-אמדן
בשם המשיב:

החלטה

1. זהוי בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מיימת, התשס"ב-2002 (להלן: **החוק או חוק מניעת הטרדה מיימת**), אשר יורה למשיב, בהתמצית, להימנע מהטריד את המבקש; לאיים עליון; לבירוש אחריו; ליצור עמו קשר כלשהו; להימצא למרחק של כ-300 מטרים ממנו; ולפרנס ברשות חברותות כל פרסום בigenousו.

2. המבקש הוא פרופסור לרפואה העוסק בתחום הగנטיקולוגיה ומשמש לעיתים כעד מומחה מטעם ההגנה בתביעות של רשלנות רפואי. ברקע הגשת הבקשה, טענות שמעלה המשיב כלפי המבקש מזה זמן מה, כמו גם כלפי רפואיים אחרים, ועורכי דין המציגים בהליכים נזקיים, בדבר קיוניה רחבות הייקף שבמסגרתה פעולים, בין היתר, רפואיים מומחים (דוגמת המבקש) ומגישים חוות דעת רפואיים בהליכים שיפוטיים, אשר איןן עלות בקנה אחד - ואף סותרות לעיתים - חוות דעת "פנימיות" המוגשות על ידי אותם רפואיים מומחים ממש, לנتابעים באותו תביעה, חוות דעת אשר אינם נחשפות לטענתו בפני התובעים באותו תביעה ומילא בפני בית המשפט. לצורך כך אף מנהל המשיב עמוד "פייסבוק" (ששמו - "חSHIPת חוות הדעת הכפולות בתביעות רשלנות רפואיות") המוקדש לקידום מטרותיו של המשיב.

3. כפי שהבהירתי לצדדים בדיונים שהתקיימו לפני, הлик זה אינו האכסניה הדינונית לבירור טענותיו של המשיב. אכן, בעניינו אין חשיבות כלשהי לשאלת אם הטענות החמורות שמעלה המשיב כנגד המבקש וכנגד גורמים אחרים - נכונותهن וברור, ומבליל הבהיר כל עדשה לגופם של דבריהם, כי המשיב עומדים נתבים רבים למצוי טענותיו (ראוי והשו להחלטה בבקשתו אחרת לפי החוק שהוגשה כנגד המשיב, ה"ט שלום - תל-אביב) 21347-04-22 **נובק מנדל נ' חי'mis**, פיסקה 5 (27.5.2022) (כב' סגן-הנשיא (כתוארו אז) **ע' יריב** (להלן: **ענין נובק מנדל**)). כל הנדרש בהליך זה להכריע הוא האם אכן, כפי טענת המשיב, החל להטריד אותו באופן העולה כדי הטרדה מיימת לפי החוק. לטעמי, לאחר בוחנת החומר שהוגש, ושמיעת הצדדים עצם במהלך הדיון שהתקיימים, כמה הצדקה למתן צו לפי החוק. אצין בהקשר זה כי בהגיעי למסקנה זו בחרתי שלא ליתן משקל ממש למסרונים שצורפו לבקשתו שנשלחו למכתיר הטלפון של המבקש בחודש ינואר 2021 ובחודש אפריל 2022. זאת, משלא הוכח על יסוד AMAZON הסתברויות כי המשיב הינו אכן מישלך את המסרונים הללו (ראו גם הcalculation הנמרצת של המשיב כי שלח את המסרונים, **פרוטוקול**, עמי).

26, ש' 12-21). עוד אצין כי אף לא ראייתי ליתן משקל של ממש לאירוע הטרדה הנטען הראשון, מיום 16.2.2022 באוטו מועד נסע המבוקש ברכבו ולטענותו המשיב הגיה "משמעותי", עוצר עם רכבו בסמוך לרכבו של המבוקש, פתח את חלונות הרכב, וקרה לעברו "למה אתה מטעה בתוי משפט?". רק לאחרונה, כר' נטען, גילה המבוקש כי תיעוד של אותו אירוע הועלה על-ידי המשיב לרשות החברתיות. ברם, ממשדבר באירוע מלפני שנה וארבעה חודשים, אני נמי סבור כי הוא שלעצמו מצדיק מתן צו לפि החוק, גם אם הייתה רואה באירוע זה משום הטרדה וגם אם הייתה מוצאת שלא קיבל את גרטתו העובדתית של המשיב, כפי שנשמעה בפנוי, שלפיה נפגש באותו אירוע המבוקש באופן מקרי לחלותו (פרוטוקול, עמ' 32, ש' 35-36).

4. עם זאת, שלושת האירועים המתוארים בהרחבה בבקשתה, המכונים "הмарב הראשון", "הмарב השני" ו- "הмарב השלישי" - שהתרחשו על פי הנטען ביום 8.5.2023, 10.5.2023 ו- 24.5.2023, אשר תועדו אף הם על-ידי הצדדים (תיעוד אשר הועלה בחלוקת על-ידי המשיב גם לרשות החברתיות), מהווים ענייני רצף של אירועים העולים כדי הטרדה מיימת ואשר מצדיקים מתן צו כלפי המשיב. המשותף לאותם אירועי הינו שבכלם המתן המשיב למבחן בחדר המדרגות ובחניון התת-קרקעי של הבניין שבו ממוקמת המרפאה של המבוקש, צילם אותו ממרחק קרוב, והטיח בו האשמות שונות. בחינת האירועים הללו מלמדת על "עלית מדרגה" והחמרה מפעם לפעם בהתנהלותו של המשיב כלפי המבוקש. כר' **בairoう הראשון** מיום 8.5.2023 המתן המשיב למבחן בחדר המדרגות של הבניין, במשר' כ"5-6 דקות", לאחר שתכנן להגיע לשם על-מנת להיפגש עמו (כר' לפि עדותו של המשיב עצמו; **פרוטוקול**, עמ' 34, ש' 30-33), צילם אותו ממרחק קרוב וסינן לעברו דברים. יומיים לאחר מכן, ביום 10.5.2023, **בairoう השני**, המתן המשיב למבחן בחניון התת-קרקעי של בניין המרפאה, וכשנפגש עמו צילם אותו שוב ממרחק קרוב וסינן לעברו דברים. אצין כי לאחר שעינתי בסרטון המתעד את האירוע, במהלך הדיון שהתקיים בפנוי, התרשםתי כי נבהל המבוקש מהמשיב (ועל-כן המשיב אמר לו, כפי המתועד בסרטון, דברים כגון "הלחץ עולה דוקטור? פרופ' גונן, הלחץ עולה [...]"; עיר, כי בחקירה הנגדית, משנשאל על-ידי ב"כ המבוקש אם הריש "שהלחץ שלו [של המבוקש - ר' ג'] עולה?", השיב המשיב: "ברור, ברור ברור שכן ומגיע לו, גם העבראים שנטפסים הלחץ שלהם עולה, גם גנבי רכב שעושים מרדף ובורחים מהמשטרים עושים תאונה ונפגעים"; **פרוטוקול**, עמ' 36, ש' 16-18). ומכאן אנו מגיעים לאירוע האחרון המתואר בבקשתה - מיום 24.5.2023 - שבמסגרתו שוב המתן המשיב למבחן בחדר המדרגות של הבניין, ושוב צילם אותו וקרה לעברו דברים. גם עיון הסרטון זה מלמד כי המבוקש נבהל מאוד מהמשיב ולכן מסויים אומר לו המשיב (כפי המתועד הסרטון): "אל תפחד, אל תפחד".

5. המשיב אשר מנסה כאמור לקדם את מטרותיו, רשאי כמובן להביע את מחאתו באמצעות שחדין אפשר, וזאת גם כלפי המבוקש. ברם, אני סבור כי במקרים מסוימים בפסקה 4 לעיל לא התקיים אייזון ראוי בין חופש המכחאה והבטוי של המשיב לבין זכותו של המבוקש לשלוות חייו ולפרטיו (השו, סעיף 2(א) לחוק, לעניין הגדרת "הטרדה מיימת"). במהלך הדיון שהתקיים טען ב"כ המשיב כי מעשיו של המשיב אינם שונים ממעשים המבצעים על ידי UITONAIM-תחקירות אשר מנהלים לעיתים מעקב מצולם לפני מושא תחקירם (שמשור לאחר מכן), ובתווך כך מתפרצים למשרדים ואף מנהלים "מרדפים" ברחובות העיר, והכל על מנת לקבל את תגובתם של מושאי התחקיר בטרם שיידרו, תוך פגעה נתענת בפרטיותם ובלתיות חייהם. ברם, לטעמי אין הנדון דומה לראיה, וזאת אפילו אני - מבלי לקובע - כי מעמדו של המשיב, מבחינת היקף ההגנה על חופש הביטוי שלו הוא זכאי - שווה ערך למעמדם של UITONAIM. בשונה מאותם UITONAIM, מעשיו של המשיב הולכים ומשיכים, ואף מחקרים באופן הדרגתי מבחינת היקף פגיעתם במבחן וחדירותם למרחבי הפרט. המשיב לא הסתפק במפגש אחד עם המבוקש והמשיך להמתין ולאروب לו פעם אחר פעמי

(שלוש פעמים במהלך חודש מאי 2023), ולא התרשםתי מהחומר שהונח בפניי כמו גם מהמשיב עצמו, כי בכוונתו לחודל מכך. זאת, בשונה מאותם עיתונאים שאיליהם כיוון בא-כוח המשיב, אשר פועלתם הינה, לרוב, חד-פעמיות ולא מתמשכת.

מכל מקום בעניינו שוכנעתי כי שלושת האירועים מחודש מאי 2023 מהווים הטרדה מיימת בנסיבות החוק. כפי שציין מדובר בפעולה חוזרת ונשנית, שאף מחמירה, ולא התרשםתי כי המשיב מתכוון לחודל מכך. המבקש לעומת זאת אינו דמות ציבורית, הוא אדם פרט ש滥משיב אין כל זכות לעקב אחריו באופן חוזר ונשנה (מלבד הפסק, אף בעתיד) או לבוא עמו בדברים.

6. אצין עם זאת, כי כפי שסבירו מותבים אחרים שדנו בהליכים שהוגשו נגד המשיב, כי אין מקום למתן צו אשרIASOR על המשיב לפרסום על המבוקש פרסומים ברשותות החברתיות, ומקובלת עלי' הגישה שלפיה מדובר במרקחה דין בבקשה שבמהותה היא ניסיון לעקוף את המגבولات הקבועות בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (ראו בהקשר זה, עניין **נובק מנדל**, פיסקאות 9-10). סעד האוסר מראש פרסום הינו סעד מרוחיק לכת וגם אם קיים פתח המאפשר מתן צו שכזה בדיון לפי חוק למניעת הטרדה מיימת (ראו, רע"א 22/6861 ברק טעמי נ' אלרואי פריס (2022) 31.10.2022), הרי שמדובר בפתח צר ואני סבור כי עלה בידו של המבוקש להראות במרקחה דין כי בשל ה"אפקט" של עצם פרסוםם עלי' ברשותות החברתיות (להבדיל מתוכנם עצם), יש עילה למתן צו אשר יאסר פרסום כאמור מבט צופה פני עתיד.

7. בטרם סיום אצין, כי לשובתו לבקשתו לבקשתו לצו למניעת הטרדה מיימת, מיום 14.6.2023, צירף המשיב ארבעה מכתביו "הערכת סיכון מעווה" בנסיבות רשלנות רפואית בהם הוגשה חוו"ד מטעם המבוקש עבורי ומטעם הנتابעים, אל המבטיחים" (נספחים 1-4 לתגובה). יותר, כי חלקים נרחבים מנספחים אלה הושחרו על-ידי המשיב. לטענת המשיב, המכתבים הללו מוכיחים, לשיטתו "כיצד המבוקש טוען בחוות דעתו המוגשת לבתי המשפט טענות מסויימות בעודם האמתית לגבהן - כפי שהוא מציג לעווה"ד - היא הפוכה לחולוטין" (סעיף 12 לתגובה לבקשתה). במהלך הדיון שהתקיים ביום 14.6.2023 עתר בא-כוח המבוקש להוציאם של נספחים אלה מתיק בית המשפט. בהמשך, אף הוגשה בקשה בכתב בעניין זה (ביום 18.6.2023) ותגובה מטעם המשיב לבקשתה להוצאה הנספחים הוגשה אף היא בכתב (תגובה מיום 20.6.2023).

לאחר שעינתי בטענות הצדדים מצאתי לקבל את בקשת המבוקש ולהורות על הוצאתם של מסמכים אלה מתיק בית המשפט. על המסמכים שבהם מדובר - אשר הינם מסמכים שהוכנו לקרה הליכים מחוץ לבית המשפט - חולש חיסין. אומנם בפסקת בית המשפט הושמעו דעות שונות באשר לאופיו של חיסין זה - בכמה החלטות נקבע כי מדובר בחיסין מוחלט, בעוד החלטות אחרות נקבע כי מדובר בחיסין יחסי (ראו הסקירה המובאת בספריו של יצחק עמית **חסינות ואינטראיסים מוגנים - הליכי גלווי ועיוון במשפט האזרחי והפלילי** בעמ' 519-520 (2021) (להלן: **עמית**)). בהקשר זה מקובלת עלי' עדותו של **עמית**, בספריו (**שם**, בעמ' 520), כי יש לראות בחיסין כғון ذא כחיסין מוחלט (וראו גם, רע"א 6171/17 פלוני נ' **קופת חולים מאוחדת** (4.9.2017); והشو' למשל גם מהעת الأخيرة, ת"א (מחוזי - מרכז-לוד) 36464-09-15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (4.6.2023)), וכיודע בית המשפט לא יסיר חיסין מסווג זה, גם לא במסגרת הליכים אזרחיים. אצין כי ממילא וכפי שציין לעיל, אין מדובר במסמכים הנוגעים לתיק עצמו המונח בפניי, אשר במסגרתו - כפי שהבהירתי - ממילא אין בכוונתי להידרש לשאלת כלום נוכחות טענותיו של

המשיב כלפי המבוקש, אלא אף ורק לשאלת אם מעשו של המשיב עולים כדי הטרדה מיימת, שאלת שעלה השבתי בחיוב (ראו והשו בהקשר זה, ת"א (מחוזי מרכז-לוד) 17-11-71464 פלוני נ' מדינת ישראל, פיסקה 15 (8.11.2022)). لكن גם אם הייתה מגיעה למסקנה כי אין מדובר בחישון מוחלט אלא בחיסון "יחס רחבי", כי אז לא היה מקום להסיר את החישון, שכן המסמכים שבהם מדובר מילא אינם רלוונטיים לבירור המחלוקת המונחת בפני. ניתן להציג את הדברים גם בדרך אחרת: גם אם היה מקום לקבוע (וכמובן שאין צורך בכך וסביר כל עמדה) כי טענותיו של המשיב כלפי המבוקש אמת הן. גם במקרה זה, לא היה צורך בצירוף המסמכים לתגובה המשיב, שהרי, השאלה אם נכונים דבריו של המשיב, אם לאו, אינה משנה את הדבריםلاقאן או לאן, במסגרת בוחנת מידת ההצדקה למתן צו לפיקוח מניעת הטרדה מיימת (ראו והשו, ע"א (מחוזי - נצרת) 33730-03-23 חמיס נ' לפוט, פיסקה 12 (12.6.2023) (להלן: ענין לפוט)).

מטעמים אלה אני סבור כי בצדק טען המבוקש כי יש להורות על הוצאה נספחים 1-4 מתשובה המשיב מתיק בית המשפט, בהיותם חסויים, וכן אני מורה. המזכירות תשים את האמור.

8. מן הטעמים המפורטים לעיל הבקשה למtan צו למניעת הטרדה מיימת מתקבלת אףוא בחלוקת וניתן בזאת צו, ברוח הצו שניית לאחרונה במקורה אחר עלי-ידי בית המשפט המחויז בנצורת בעניין **לופט** הנזכר לעיל (יווער, לעניין זה, כי בא-כוח המשיב טען בעצם בדיון שהתקיים לפני כי צו זה שניית עלי-ידי בית המשפט המחויז בנצורת, צריך להנחות את בית משפט זה, ככל שיווהלט על מתן צו). בהתאם לכך ניתן בזאת צו האוסר על המשיב לפנות למבוקש במישרין או בעקיפין, ולאיים עליו בכתב או בעל פה באמצעות אלקטרוני כלשהו, למעט באמצעות באו כוחם של הצדדים. לצורך עניין זה משלוח הודעות קוליות ומסרונים כמוותם יצירת קשר. כן ניתן בזאת צו האוסר על המשיב להימצא במרחב של 50 מטר מהմבוקש, מבתו, מרכבו וממקום עבודתו. מובהר, כי אין באיסור האמור כדי למנוע מהמשיב נוכחות בתוך אולם בית המשפט (כל שנוכחות צזו מותרת עלי-פי כל דין ובכפוף לכל דין), כאשר ככל שלא ניתן לקיים את מגבלת המרחב הנזכרת בסעיף 2 לעיל בתוך אולם בית המשפט, על המשיב להימצא במרחב הרוב בויתר האפשרי מהמבוקש בתוך האולם. הכל בכפוף לשיקול דעתו של המותב שישב בדיון בהליכים שבהם יימצא שני הצדדים באולם אשר רשאי כמפורט בהתאם לשיקול דעתו להורות על הימצאותו או-הימצאותו של כל גורם באולם בית המשפט.

9. צו זה יעמוד בתוקף למשך שישה חודשים. במקרה של הפרת הצו ניתן יהו לפנות למשטרת ישראל. מבלי שנעלמו מעניין טענות המבוקש, ובהתחשב בכך שהוצאות בהליך לפי החוק נפסקות במקרים חריגים, וכן מאחר שלא נעתרתי לבקשת במלואה, ראוי שלא ניתן צו להוצאות

המזכירות תמציא לצדים את החלטתי ותשגור את התקין.

ניתנה היום, י"ג تموز תשפ"ג, 02 يولי 2023, בהעדר הצדדים.